

CONVENȚIE
privind prevenirea și sancționarea infracțiunilor contra persoanelor care se
bucură de protecție internațională, inclusiv agenții diplomatici*)

Statele părți la prezenta convenție,
având în vedere scopurile și principiile Cartei O.N.U. privind menținerea păcii
internaționale și promovarea relațiilor prietenești și cooperarea între state,
considerând ca infracțiunile comise împotriva diplomaților și altor persoane care
se bucură de protecție internațională aduc atingere securității acestor persoane,
constituind o amenințare serioasă la adresa relațiilor internaționale normale
necesare cooperării între state,
apreciind ca comiterea unor astfel de infracțiuni constituie un motiv de neliniste
pentru comunitatea internațională,
convinse de necesitatea adoptării urgente a unei măsuri corespunzătoare și
eficace pentru prevenirea și sancționarea acestor infracțiuni,
au convenit asupra celor ce urmează:

ART. 1

În sensul prezentei convenții:

1. Prin expresia persoana care se bucură de protecție internațională se înțelege:

a) orice șef de stat, inclusiv orice membru al unui organ colegial, care în virtutea
constituției statului respectiv îndeplinește funcțiile șefului de stat; orice șef de
guvern sau ministru al afacerilor externe, atunci când o astfel de persoana se
găsește într-un stat străin, precum și membrii de familie care îi însoțesc;

b) orice reprezentant, funcționar sau personalitate oficială a unui stat și orice
funcționar, personalitate oficială sau alt reprezentant al unei organizații
interguvernamentale, care, la data când și în locul în care o infracțiune s-a comis
împotriva sa, a reședinței oficiale, a locuinței personale sau mijloacelor sale de
transport, este îndreptățit conform dreptului internațional la o protecție specială
împotriva oricărei atingeri a persoanei, a libertății sau demnității sale, precum și a
membrilor familiei care fac parte din gospodăria sa.

2. Prin expresia autor presupus al infracțiunii se înțelege orice persoana contra
căreia există probe suficiente ca a comis sau a participat la una sau mai multe
infracțiuni prevăzute de art. 2.

ART. 2

1. Fapta intenționată:

a) de a comite un omor, o răpire sau orice alt act împotriva integrității corporale
sau libertății unei persoane care se bucură de protecție internațională.

b) de a comite folosind violența, un atac împotriva localurilor oficiale, reședinței
personale sau mijloacelor de transport aparținând unei persoane care se află sub
protecție internațională și care este de natura să-i pună în pericol persoana și
libertatea,

c) de a amenința cu comiterea unui astfel de atac,

d) de a încerca săvârșirea unui astfel de atac,

e) de a participa în calitate de complice la un astfel de atac,

este considerată de statele părți la convenție ca reprezentând o infracțiune conform legislației lor interne.

2. Fiecare stat parte la convenție va sancționa aceste infracțiuni luând în considerare gravitatea lor.

3. Paragrafele 1 și 2 din prezentul articol nu prejudiciază obligațiile pe care le au statele părți, în virtutea dreptului internațional, de a lua măsurile ce se impun pentru prevenirea altor atingeri aduse integrității corporale, libertății și demnității persoanelor care se bucură de protecție internațională.

ART. 3

1. Fiecare stat parte va lua măsurile ce se impun în vederea stabilirii competenței sale în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 2 și anume:

a) când infracțiunea a fost comisă pe teritoriul sau, ori la bordul unei nave sau aeronave înmatriculate pe teritoriul sau;

b) atunci când autorul prezumat al infracțiunii are naționalitatea statului respectiv;

c) atunci când infracțiunea a fost comisă împotriva unei persoane care având dreptul la protecție internațională în sensul articolului 1, se bucură de acest statut în virtutea chiar a funcțiilor pe care ea le exercită în numele statului respectiv.

2. Fiecare stat parte va lua măsurile necesare pentru a-și stabili competența în cazul când autorii prezumați ai infracțiunilor nu sunt extrădați, conform art. 8, unuia din statele prevăzute la paragraful 1 din prezentul articol.

3. Prezenta convenție nu exclude exercitarea competenței penale în virtutea legislației interne.

ART. 4

Statele părți colaborează la prevenirea infracțiunilor prevăzute la art. 2, mai ales pentru:

a) luarea măsurilor necesare cu scopul de a preveni pregătirea pe teritoriul lor, a unor astfel de infracțiuni care ar urma să fie comise pe sau în afara acestui teritoriu;

b) schimbul de informații și coordonarea măsurilor administrative și altele, dacă este cazul, cu scopul de a preveni continuarea unor astfel de infracțiuni.

ART. 5

1. Statul parte pe teritoriul căruia au fost comise una sau mai multe infracțiuni prevăzute la art. 2, dacă are motive să creadă că autorul prezumat al infracțiunii a fugit de pe teritoriul sau, comunică celorlalte state interesate, direct sau prin intermediul secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, orice element de fapt pertinent privind infracțiunea și celelalte informații de care dispune privind identitatea autorului prezumat al infracțiunii.

2. Atunci când una sau mai multe infracțiuni prevăzute la art. 2 a fost comisă împotriva unei persoane care se bucură de protecție internațională, statul parte care dispune de informații privind victima și circumstanțele infracțiunii le va comunica, în condițiile prevăzute de legislația sa internă, în timp util și complet, statului parte în numele căruia persoana respectiva își exercită funcțiile.

ART. 6

1. Dacă consideră că circumstanțele o justifică statul parte pe teritoriul căruia se găsește autorul prezumat al infracțiunii ia măsurile necesare potrivit legislației sale

interne în vederea asigurării prezentei autorului prezumat al infracțiunii cu scopul de a porni urmărirea penală sau de a-l extrăda. Aceste măsuri sunt notificate fără întârziere direct sau prin intermediul secretarului general al Organizației Națiunilor Unite:

- a) statului unde infracțiunea a fost comisă;
- b) statului sau statelor al cărui autor prezumat al infracțiunii are naționalitatea sau, dacă acesta este apatrid, statului pe teritoriul căruia își are reședința permanentă;
- c) statului sau statelor a cărui naționalitate o are persoana care se bucură de protecție internațională sau în numele căruia sau cărora își exercită funcțiunile;
- d) tuturor celorlalte state interesate, și
- e) organizațiilor interguvernamentale ale căror persoane se bucură de protecție internațională, în cazul când este vorba de un funcționar sau o personalitate oficială.

2. Orice persoana fata de care au fost luate măsurile vizate la paragraful 1 din prezentul articol este în drept:

- a) sa comunice fără întârziere cu reprezentantul competent cel mai apropiat al statului a cărui naționalitate o are sau care este abilitat să-l protejeze, dacă este vorba de o persoană apatridă, care este dispus, la cererea sa, să-i protejeze drepturile; și
- b) sa primească vizita unui reprezentant al acestui stat.

ART. 7

Statul parte pe teritoriul căruia se găsește autorul prezumat al infracțiunii, dacă nu-l extrădează supune cazul, fără nici o excepție și fără întârzieri nejustificate, autorităților sale competente sa exercite acțiunea penală, după o procedură conforma cu legislația acestui stat.

ART. 8

1. În măsura în care infracțiunile prevăzute la art. 2 nu figurează pe lista cazurilor de extrădare în convențiile de extrădare în vigoare între statele părți, ele sunt considerate ca fiind incluse în aceste convenții. Statele părți se angajează sa includă aceste infracțiuni ca situații de extrădare în toate tratatele de extrădare ce vor încheia între ele.

2. Dacă un stat parte care subordonează extrădarea existenței unui tratat este sesizat cu o cerere de extrădare de către un alt stat parte cu care nu este legat printr-un tratat de extrădare, poate, dacă decide extrădarea, sa considere prezenta convenției ca fiind baza juridică a extrădării pentru aceste infracțiuni. Extrădarea este supusă regulilor de procedura și altor condițiuni prevăzute de dreptul statului în care se face extrădarea.

3. Statele părți care nu subordonează extrădarea existenței unui tratat recunosc aceste infracțiuni ca constituind între ele cazuri de extrădare supuse regulilor de procedura și altor condiții prevăzute de dreptul statului primitor.

4. În vederea extrădării, aceste infracțiuni sunt considerate între statele părți ca fiind comise atât la locul unde s-au petrecut cât și pe teritoriul statelor ținute să-și stabilească competența în baza art. 3 paragraful 1.

ART. 9

Persoana contra căreia s-a angajat o procedură judiciară, ca urmare a unei infracțiuni prevăzute la art. 2, se bucură de garanții și tratament echitabil în orice faza a procedurii.

ART. 10

1. Statele părți își acordă asistența judiciară în orice faza a procedurii penale angajate pentru infracțiunile prevăzute la art. 2, inclusiv în ceea ce privește comunicarea oricăror elemente de proba de care ele dispun și care sunt necesare realizării scopurilor procedurii.

2. Dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol nu afectează obligațiile relative la asistența judiciară prevăzute în orice alt tratat.

ART. 11

Statul parte care angajează o procedură penală contra autorului prezumat al infracțiunii comunică rezultatul definitiv secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, care, la rândul sau, informează despre aceasta celelalte state părți.

ART. 12

Dispozițiile convenției nu vor afecta aplicarea tratatelor referitoare la azil, care sunt în vigoare la data adoptării prezentei convenții, în ceea ce privește statele, care sunt părți la aceste tratate, un stat parte la convenție nu va putea însă invoca tratatele referitoare la azil fata de un alt stat parte la convenție care nu este parte la aceste tratate.

ART. 13

1. Orice diferend între două sau mai multe state părți privind interpretarea sau aplicarea prezentei convenții care nu se soluționează prin negocieri se supune arbitrajului, la cererea uneia din părți. Dacă, în șase luni de la data cererii de arbitraj părțile nu cad de acord să se supună arbitrajului, oricare dintre ele va putea supune diferendul Curții internaționale de justiție, depunând în acest sens o cerere conform Statutului Curții.

2. Orice stat parte va putea, în momentul semnării prezentei convenții, ratificării sau aderării la ea, să declare că nu se consideră legată de dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol.

Celelalte state părți nu vor fi legate de dispozițiile respective fata de un stat parte care va formula o astfel de rezerva.

3. Orice stat parte care va formula o rezervă conform dispozițiilor din paragraful 2 al prezentului articol va putea în orice moment să ridice aceasta, rezerva printr-o notificare adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

ART. 14

Prezenta convenție va fi deschisă pentru semnare tuturor statelor, până la 31 decembrie 1974, la sediul Organizației Națiunilor Unite, la New York.

ART. 15

Prezenta convenție va fi ratificată. Instrumentele de ratificare vor fi depuse pe lângă secretarul general Organizației Națiunilor Unite.

ART. 16

Prezenta convenție va rămâne deschisă aderării oricărui stat. Instrumentele de aderare vor fi depuse pe lângă secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

ART. 17

1. Prezenta convenție va intra în vigoare după 30 de zile de la data depunerii pe lângă secretarul general al Organizației Națiunilor Unite a celui de al 22-lea instrument de ratificare sau aderare. Pentru fiecare din statele care vor ratifica convenția sau vor adera la ea după depunerea celui de-al 22-lea instrument de ratificare sau aderare, convenția va intra în vigoare după a 30-a zi de la depunerea de către acest stat a instrumentului sau de aderare sau ratificare.

ART. 18

1. Orice stat parte poate sa denunțe prezenta convenție prin notificare scrisă adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

2. Denunțarea va avea efect după 6 luni de la data la care notificarea a fost primită de secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

ART. 19

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite notifică tuturor statelor, între altele:

a) semnăturile puse pe prezenta convenție și depunerea instrumentelor de ratificare sau de aderare conform art. 14, 15 și 16, precum și notificările făcute în virtutea art. 18.

b) data la care prezenta convenție va intra în vigoare conform art. 17.

ART. 20

Originalul prezentei convenții, ale carei texte englez, chinez, spaniol, francez și rus au valoare egala, va fi depus pe lângă secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, care va transmite copii certificate tuturor statelor.

Drept pentru care subsemnații, legal împuterniciți de către guvernele lor respective, au semnat prezenta convenție, deschisă pentru semnare la New York, la 14 decembrie 1973.